

عنوان مقاله:

گونه‌های مستعد دریابی در آبزی پروری ایران: مدل‌های کلیدی ماهیان دریابی در آبزی پروری ایران

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و چهارمین همایش ملی توسعه پایدار دریا ماحور (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده‌گان:

تکاور محمدمیان - گروه بهداشت دام طیور و آبزیان، دانشکده دامپژوهی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

مجتبی علیشاھی - گروه بهداشت دام طیور و آبزیان، دانشکده دامپژوهی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

ریحانه یوسف زاده - دکتری تخصصی، دانشکده دامپژوهی دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

تحقیق حاضر بر آبزی پروری در محیط‌های دریابی با تأکید بر گونه‌های مختلف ماهیان، از جمله صیبی، هامور، شانک زرد باله، و باس دریابی آسیایی در ایران، ارائه شده است. تنوع در آبزیان پرورشی و اهمیت آبزی پروری در مواجهه با کمبود آب شیرین به ویژه در شرایط خشکسالی مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین، مضلات و مشکلات مرتبط با زمینه‌های مختلف آبزی پروری، از جمله نوزادگاهی و پرورش در قفس، مورد توجه قرار گرفته و توجیه برای تنوع در گونه‌های پرورشی ارائه شده است. در این تحقیق، گونه‌های معروف پرورشی در ایران از جمله صیبی، هامور، شانک زرد باله و باس دریابی آسیایی به تفصیل بررسی شده اند. ویژگی‌های زیستی هر گونه، از جمله دما، شوری، و رژیم غذایی، در پرورش آنها مورد بررسی قرار گرفته است. همچنین، گونه‌های دیگری مانند شانک سرطلایی، سی باس اروپایی، آمبرجک ژاپنی، کوبیا، سی باس ژاپنی، شانک نقره‌ای، طبال قرمز، و پرستو ماهی نیز به عنوان گونه‌های مستعد آبزی پروری در جهان مطرح شده اند. در این سیاق، ویژگی‌های زیستی هر گونه به منظور پرورش موفقیت آمیز، از جمله دما، شوری، و شرایط زیستی مورد تأکید قرار گرفته اند. به طور کلی، تحقیق نشان می‌دهد که پرستو ماهی به عنوان یک گونه با رشد سریع، تحمل شوری بالا، و سازگاری با تراکم بالا، می‌تواند به عنوان گونه مستعد برای آبزی پروری دریابی در ایران در نظر گرفته شود.

کلمات کلیدی:

آبزی پروری، محیط‌های دریابی، تنوع، صیبی، هامور، شانک زرد باله، و باس دریابی آسیایی

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1972659>

